

สำนักปลัด
เลขที่ 1103
วันที่ 24 ต.ค. 2567
เวลารับ 14.04 น.

สคบ.จังหวัดนครปฐม

ศาลากลางจังหวัดนครปฐม
ถนนศูนย์ราชการนครปฐม ๐๐๐

เลขที่ ๗๕๕๕

วันที่ ๒๕ ต.ค. ๒๕๖๗

เวลาที่รับ ๑๓.๕๕ น.

ที่ นฐ ๐๐๑๗.๑/ว ๑๓/๑๓๑

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค
เรียน ประชาสัมพันธ์จังหวัดนครปฐม นายอำเภอทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม
นายกเทศมนตรีนครปฐม และนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร ๐๓๐๕/ว ๑๙๙๙๔
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยด้วยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้จัดทำข่าว สคบ. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค
จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่บทความ จำนวน ๑ เรื่อง เรื่อง อ่านฉลากก่อนสตาร์ท และอินโฟกราฟิก จำนวน ๔ เรื่อง
ประกอบด้วย ๑) เรื่อง การให้บริการ “โทรศัพท์เคลื่อนที่” เป็นธุรกิจควบคุมสัญญา ๒) เรื่อง “บุตรีไฟฟ้า”...ตัวทำลายปอด
แบบพกพา ๓) เรื่อง มาตรการส่งดี (Dee - Delivery) และ ๔) เรื่อง “สัญญาเช่าที่อยู่อาศัย” ต้องรู้เงื่อนไข
อะไรบ้าง รวมทั้งขอให้หน่วยงานภายในจังหวัดกรอกแบบรายงานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารฯ สแกน QR Code
ท้ายหนังสือฉบับนี้

จังหวัดนครปฐม จึงขอให้ท่านประชาสัมพันธ์ข่าวสาร สคบ. ดังกล่าวให้ประชาชนได้รับทราบ
สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ดำเนินการด้วย รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

๑๕ พ ๖

(นายยงยุทธ สนวนทอง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

ข่าว สคบ.

แบบรายงานการเผยแพร่

สำนักงานจังหวัด

กลุ่มงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด

โทรศัพท์ ๐ ๓๔๓๔ ๐๑๕๗ หรือสายด่วน ๑๕๖๗

“ทันโลก ทันสมัย ทันห่วงหวั่น”

ลคบ.ประจำจังหวัดนครปฐม
 วันที่ 15 ต.ค. 67
 เลขที่รับ 7
 เวลา

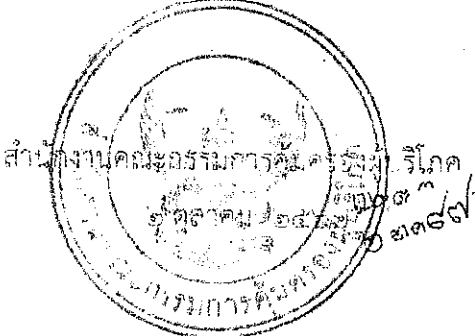

สำนักงานจังหวัด
 เลขรับที่ 109
 วันที่ ๑๑ ต.ค. ๒๕๖๗

ที่ นร ๐๓๐๕/๑๓๓๗๔

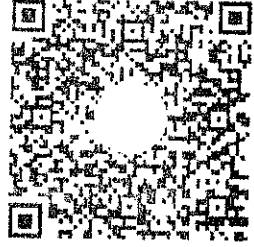
ถึง สำนักงานจังหวัด

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขอส่งข่าว สคบ. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่บทความ จำนวน ๑ เรื่อง อ่านลวกก่อนสตาร์ท และอินโฟกราฟิก จำนวน ๔ เรื่อง ๑) เรื่องการให้บริการ “โทรศัพท์เคลื่อนที่” เป็นธุรกิจควบคุมสัญญา ๒) เรื่อง “บุรีไฟฟ้า” ...ตัวทำลาย บอดแบบพหุพัก ๓) เรื่อง มาตรการส่งดี (Dee-Delivery) และ ๔) เรื่อง “สัญญาเช่าที่อยู่อาศัย” ต้องรู้เงื่อนไขอะไรบ้าง ให้เจ้าหน้าที่ของท่านได้ใช้ประโยชน์และเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยสามารถลดแทน QR Code ข่าว สคบ. ทั้งนี้ ขอความอนุเคราะห์หน่วยงานของท่านกรอกแบบรายงานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ที่ระบุไว้ในท้ายหนังสือนี้ด้วยจักขอขอบคุณ

ข่าว สคบ.

แบบรายงานการเผยแพร่

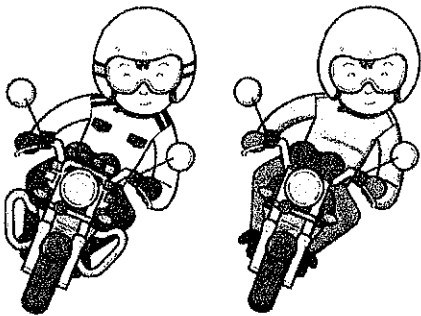

กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 ฝ่ายเผยแพร่วิชาการ (นางสาวรัชฎาภรณ์)
 โทร. ๐ ๒๑๔๓ ๓๔๗๔
 โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๓๗๗๒-๓

“โปร่งใส ทนถมัย ใส่ใจผู้บริโภค”

อ่านฉลากก่อนสตาร์ท

รถจักรยานยนต์พาหนะที่หลายคนเลือกใช้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเดินทางฝ่าฟันการจราจรที่หนาแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองใหญ่ หรือในช่วงเร่งด่วนทั้งเช้าและเย็น ที่การจราจรบนถนนจะคับคั่งเป็นพิเศษ นอกจากนี้รถจักรยานยนต์ยังเป็นตัวเลือกแรกๆ สำหรับการเป็นพาหนะหลักในชีวิตประจำวัน ทั้งเพื่อการใช้เดินทางไปเรียน ไปทำงาน หรือใช้เป็นเครื่องมือหลักในการประกอบอาชีพ เช่น รับส่งสินค้า หรือที่เรียกกันในปัจจุบันว่า “ไรเดอร์” รถจักรยานยนต์ จึงมีความจำเป็นในการใช้งานต่อคนหลายกลุ่มทำให้ในประเทศไทยมียอดขายรถจักรยานยนต์ และจำนวนผู้ใช้มากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก แต่ก็ยังเป็นพาหนะที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้น คณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้กำหนดให้รถจักรยานยนต์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ ดังนั้น ฉลากของรถจักรยานยนต์จะต้องระบุค่าเตือนไว้ในฉลาก “อาจถึงตายหรือพิการ หากไม่สวมหมวกนิรภัย และไม่ควรให้เด็กที่ห้ายังไม่ถึงที่วางเท้าโดยสาร” และข้อความที่เป็นคำเตือน

“ต้องใช้ตัวอักษรขนาดไม่ต่ำกว่า ๓ มิลลิเมตร” โดยใช้สีตัดกับสีพื้นสำหรับแสดงไว้ที่คู่มือการใช้งานรถยนต์ และแสดงไว้ในลักษณะคงทนถาวรที่บริเวณถังน้ำมันหรือบริเวณอื่นของจักรยานยนต์ ที่ผู้ใช้รถจักรยานยนต์สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน

ผู้บริโภคที่ต้องการซื้อรถจักรยานยนต์ ต้องศึกษาทำความเข้าใจในรายละเอียดที่แสดงบนฉลากประกอบการพิจารณาก่อนตัดสินใจซื้อรถยนต์ใช้แล้ว เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่จัดทำฉลากหรือจัดทำฉลากไม่ถูกต้อง มีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อขายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

"สัญญาเช่าที่อยู่อาศัย"

ต้องรู้เงื่อนไขอะไรบ้าง

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา กำหนดให้ธุรกิจให้เช่าอาคาร เพื่ออยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. 2562

ชื่อและที่อยู่ของให้เช่า ผู้เช่า

ชื่อและที่อยู่ของผู้เช่า ที่สามารถติดต่อได้

ชื่อและสถานที่ตั้งของอาคาร

รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของอาคาร รวมถึงทรัพย์สินและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ

กำหนดระยะเวลาเช่าอาคาร โดยระบุ วัน เดือน ปี ที่เริ่มต้น และวันที่สิ้นสุดการเช่า

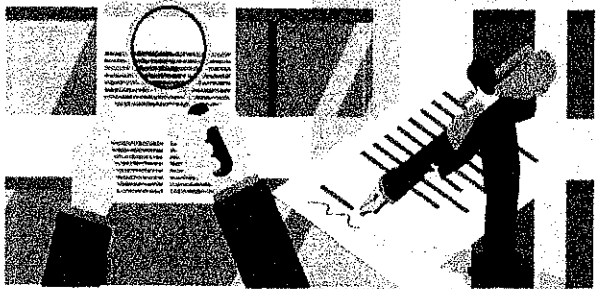
อัตราค่าเช่าอาคาร และกำหนดระยะเวลาชำระค่าเช่าอาคาร

อัตราค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าโทรศัพท์

อัตราค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

จำนวนเงินประกันและจำนวนเงินชำระค่าสาธารณูปโภค

" สัญญาเช่าต้องมีข้อความภาษาไทย ที่สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน มีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร มีตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว"

www.ocpb.go.th

ฝ่ายเผยแพร่กิจการและพัฒนาระบบฯ
กองส่งเสริมและคุ้มครองผู้บริโภค

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้เช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้เช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ให้ธุรกิจการให้เช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้เช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัย” หมายความว่า การประกอบธุรกิจที่ผู้ประกอบธุรกิจตกลงให้ผู้เช่าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาได้ใช้อาคารเพื่ออยู่อาศัย และผู้เช่าตกลงจะให้ค่าเช่าเพื่อการนั้น โดยมีสถานที่ให้เช่าตั้งแต่ ๕ หน่วยขึ้นไป ไม่ว่าจะอยู่ในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกัน

“อาคาร” หมายความว่า ห้องพัก บ้าน อาคารชุด อพาร์ทเมนต์ หรือสถานที่พักอาศัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่จัดขึ้นสำหรับการให้เช่าเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย แต่ไม่รวมถึงหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก และโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ให้บริการเช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัย โดยเรียกเก็บค่าเช่าจากผู้เช่า

“ผู้เช่า” หมายความว่า รวมถึงผู้เช่าช่วงซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาที่ทำสัญญาเช่าอาคารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย

“เงินประกัน” หมายความว่า เงินที่ผู้เช่าวางเป็นประกันไว้กับผู้ประกอบธุรกิจเป็นค่าประกันความเสียหาย หรือเงินอื่นใดที่ผู้ประกอบธุรกิจเรียกเก็บจากผู้เช่าในลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อประกันความเสียหายที่ผู้เช่าก่อให้เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดไว้ให้ผู้เช่าใช้สอยและค่าใช้จ่ายที่ค้างชำระซึ่งมิใช่ค่าเช่าอาคาร

“ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบธุรกิจที่เกิดขึ้นจากการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกหรือความปลอดภัยในการใช้บริการเช่าอาคารของผู้เช่า ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนในการประกอบกิจการให้เช่าอาคารของผู้ประกอบธุรกิจ

“ค่าเช่าล่วงหน้า” หมายความว่า ค่าเช่าอาคารที่ผู้เช่าชำระให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นประกันค่าเช่าอาคาร และจะชำระคืนให้แก่ผู้เช่าเมื่อสัญญาเช่าอาคารสิ้นสุดหรือนำมาชำระเป็นค่าเช่าอาคารเดือนสุดท้ายตามสัญญาเช่า

ข้อ ๔ สัญญาเช่าอาคารที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้เช่า ต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน มีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้เช่า และทรัพย์สินที่ให้เช่า
  - (๑.๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน
  - (๑.๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้เช่า 'ซึ่งที่สามารถติดต่อได้'
  - (๑.๓) ชื่อและสถานที่ตั้งของอาคาร
  - (๑.๔) รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของอาคาร รวมถึงทรัพย์สินและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ของอาคาร
  - (๑.๕) กำหนดระยะเวลาเช่าอาคาร โดยระบุวัน เดือน ปี ที่เริ่มต้น และวัน เดือน ปี ที่สิ้นสุดการเช่า
  - (๑.๖) อัตราค่าเช่าอาคาร และกำหนดระยะเวลาชำระค่าเช่าอาคาร
  - (๑.๗) อัตราค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ โดยแสดงวิธีการคำนวณและกำหนดระยะเวลาชำระค่าสาธารณูปโภค
  - (๑.๘) อัตราค่าใช้จ่ายในการให้บริการ ให้กำหนดเพียงเท่าที่ได้จ่ายไปจริงและมีเหตุผลอันสมควร โดยแสดงวิธีการคำนวณและกำหนดระยะเวลาชำระค่าใช้จ่ายในการให้บริการ
  - (๑.๙) จำนวนเงินประกันและจำนวนเงินค่าเช่าล่วงหน้า
- (๒) ผู้ประกอบการธุรกิจต้องส่งใบแจ้งหนี้ตาม (๑) ในรายการ (๑.๖) ถึง (๑.๘) ให้ผู้เช่าทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันชำระค่าเช่าอาคาร โดยผู้เช่ามีสิทธิตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการธุรกิจเรียกเก็บ
- (๓) ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดทำหลักฐานการตรวจรับสภาพอาคาร รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ (ถ้ามี) แนบท้ายสัญญาเช่าอาคาร พร้อมทั้งส่งมอบให้ผู้เช่าเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ
- (๔) เมื่อสัญญาเช่าอาคารสิ้นสุด ผู้ประกอบการธุรกิจต้องคืนเงินประกันที่ได้รับจากผู้เช่าทันที เว้นแต่ผู้ประกอบการธุรกิจประสงค์จะตรวจสอบความเสียหายที่ผู้เช่าต้องรับผิดชอบ หากผู้เช่ามิได้ทำความเสียหาย ให้ผู้ประกอบการธุรกิจคืนเงินประกันภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สัญญาเช่าอาคารสิ้นสุด และได้กลับเข้าครอบครองอาคารแล้ว โดยต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการนำส่งคืนเงินประกันตามวิธีการที่ผู้เช่าแจ้งให้ทราบ
- (๕) กรณีสัญญาเช่าอาคารที่มีกำหนดระยะเวลา ผู้เช่ามีสิทธิบอกเลิกสัญญาเช่าอาคารก่อนสิ้นสุดสัญญาเช่าอาคารได้ ทั้งนี้ ผู้เช่าต้องพักอาศัยมาแล้วไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของระยะเวลาตามสัญญาเช่าอาคาร โดยต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และผู้เช่าต้องไม่ผิดนัดค้างชำระค่าเช่า หรือค่าใช้จ่ายอื่น

(๖) เงื่อนไขการผิดสัญญาที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิบอกเลิกสัญญา จะต้องเป็นข้อความที่ผู้ประกอบการธุรกิจระบุไว้เป็นการเฉพาะด้วยตัวอักษรสีแดง หรือตัวสีดำหนาหรือตัวเอนและขีดเส้นใต้ หรือโดยประการอื่นที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป

(๗) การบอกเลิกสัญญาของผู้ประกอบการธุรกิจตาม (๖) ให้ทำเป็นหนังสือบอกกล่าวเลิกสัญญาไปยังผู้เช่าให้ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในกรณีเป็นการบอกเลิกสัญญาอันเกิดจากการกระทำของผู้เช่าที่ส่งผลกระทบต่อการพักอาศัยร่วมกันโดยปกติสุขกับผู้เช่ารายอื่นให้ทำเป็นหนังสือบอกกล่าวเลิกสัญญาไปยังผู้เช่าให้ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีผู้เช่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ให้เช่ามีสิทธิบอกเลิกสัญญานั้นโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

ข้อ ๕ ข้อสัญญาที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้เช่าต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะหรือความหมายในลักษณะทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดจากการผิดสัญญาหรือการกระทำละเมิดของผู้ประกอบการธุรกิจในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีเหตุผลที่สมควรเพียงพอ

(๒) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจเรียกเก็บค่าเช่าล่วงหน้าและเงินประกันเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนเกินกว่าสามเดือนของอัตราค่าเช่าที่คิดเป็นรายเดือน

(๓) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเช่าอาคาร อัตราค่าสาธารณูปโภค และอัตราค่าใช้จ่ายในการให้บริการ ก่อนสัญญาเช่าอาคารสิ้นสุดลง

(๔) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิริบเงินประกันหรือค่าเช่าล่วงหน้าโดยมิใช่ความผิดของผู้เช่า

(๕) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจหรือตัวแทนเข้าตรวจสอบอาคารโดยมิต้องแจ้งให้ผู้เช่าทราบก่อนล่วงหน้า เว้นแต่มีเหตุฉุกเฉินหากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้เช่ารายอื่น

(๖) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจกำหนดอัตราค่าบริการกระแสไฟฟ้าและน้ำประปา ซึ่งเกินกว่าอัตราที่ผู้ให้บริการกระแสไฟฟ้าและน้ำประปาเรียกเก็บจากผู้ประกอบการธุรกิจ

(๗) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิกระทำการปิดกั้นไม่ให้ผู้ให้เช่าเข้าใช้ประโยชน์อาคาร หรือมีสิทธิเข้าไปในอาคารเพื่อยึดทรัพย์สินหรือขนย้ายทรัพย์สินของผู้เช่า โดยผู้ประกอบการธุรกิจยังไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกสัญญาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๘) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิเรียกค่าต่อสัญญาเช่าอาคารจากผู้เช่ารายเดิม

(๙) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเช่าอาคารกับผู้เช่า โดยผู้เช่ามิได้ผิดสัญญาอันเป็นสาระสำคัญข้อหนึ่งข้อใดในสัญญา

(๑๐) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้เช่าต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้งานตามปกติต่อทรัพย์สินและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ของอาคาร

(๑๑) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้เช่าต้องรับผิดชอบในความเสียหายต่ออาคาร ทรัพย์สิน และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ในเหตุใดอันมิใช่ความผิดของผู้เช่า และในเหตุสุดวิสัย

(๑๒) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้เช่าต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องต่ออาคาร ทรัพย์สิน และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้งานหรือเกิดการเสื่อมสภาพจากการใช้งานตามปกติ

ข้อ ๖ สัญญาเช่าอาคารต้องจัดทำขึ้นสองฉบับซึ่งมีข้อความตรงกัน และให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งมอบสัญญาเช่าอาคารหนึ่งฉบับให้แก่ผู้เช่าทันทีที่ได้ลงนามในสัญญาเช่า

ข้อ ๗ บรรดาสัญญาเช่าอาคารที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ทำกับผู้บริโภคตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้เช่าอาคารเพื่ออยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๑ ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดสัญญา

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

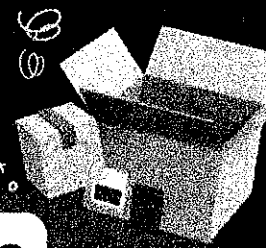
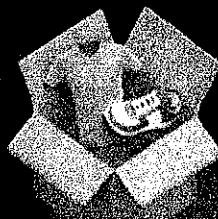
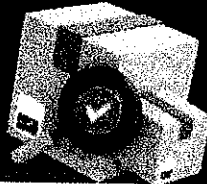
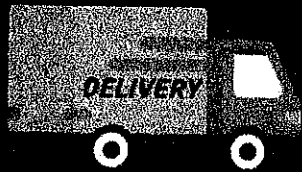
ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

มาตรฐานการส่งดี (Dee-Delivery)

ผู้ให้บริการขนส่งสินค้า ที่เรียกเก็บเงินปลายทาง

ต้องจัดทำหลักฐานการรับเงิน โดยระบุรายละเอียด ชื่อ-สกุล ที่อยู่ ผู้ส่งสินค้า (ผู้ขาย) และผู้ให้บริการขนส่งสินค้า ชื่อ-สกุลผู้รับเงิน หมายเลขพัสดุ ข้อมูลพัสดุ เช่น ชื่อสินค้า ขนาด น้ำหนัก จำนวน สี ราคาสินค้า อย่างชัดเจน

ต้องถือเงินค่าสินค้าเป็นระยะเวลา 5 วัน ก่อนนำส่งเงินให้กับผู้ส่งสินค้า (ผู้ขาย) เพื่อให้ผู้บริโภคมมีโอกาสแจ้งเหตุขอคืนสินค้าและเงินคืนได้

ผู้บริโภค

สามารถเปิดดูสินค้าก่อนชำระเงินได้ หากพบสินค้ามีปัญหา สามารถปฏิเสธการชำระเงินและไม่รับสินค้าได้

สามารถขอคืนสินค้าและขอเงินคืนภายใน 5 วัน และผู้ให้บริการขนส่งสินค้าต้องคืนเงินให้กับผู้บริโภคภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากตรวจสอบแล้วว่าสินค้ามีปัญหาจริงตามที่แจ้งมา

มีผลบังคับใช้ในวันที่
3 ตุลาคม 2567

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2567

10000

f

@

LINE

X

YouTube

Music

Podcast

www.ocpb.go.th

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจ

ที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ เบญจ และมาตรา ๓๕ อัฐ รัฐแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทาง” หมายความว่า การประกอบกิจการบริการขนส่งสินค้าโดยผู้ประกอบการเป็นผู้นำสินค้าจากผู้ส่งสินค้าไปส่งให้กับผู้บริโภค โดยเมื่อนำสินค้าไปส่งให้กับผู้บริโภคแล้วมีการเรียกเก็บเงินปลายทางกับผู้บริโภคโดยผู้บริโภคจะชำระเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีก็ได้

“บริการเก็บเงินปลายทาง” หมายความว่า บริการขนส่งสินค้าตามที่อยู่ผู้รับสินค้าซึ่งเป็นผู้บริโภค โดยให้บริการเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากผู้รับสินค้า ก่อนทำการส่งมอบสินค้าและนำส่งเงินค่าสินค้าให้กับผู้ส่งสินค้าตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน

“ผู้ส่งสินค้า” หมายความว่า บุคคลใดที่ขายสินค้าต่อผู้บริโภคและส่งสินค้าให้กับผู้บริโภค โดยใช้บริการเก็บเงินปลายทางที่ให้บริการโดยผู้ประกอบการ

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการขนส่งสินค้าที่เรียกเก็บเงินปลายทางจากผู้บริโภค

ข้อ ๔ หลักฐานการรับเงินการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางที่ผู้ประกอบการออกให้กับผู้บริโภค ต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ส่งสินค้า อย่างน้อยให้ระบุ ชื่อและนามสกุลของบุคคลธรรมดา หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ อีเมล

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจ อย่างน้อยให้ระบุ ชื่อและนามสกุลของบุคคลธรรมดา หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ อีเมล

(๓) รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการส่งสินค้า

(๓.๑) หมายเลขติดตามพัสดุ

(๓.๒) ข้อมูลสถานที่ที่ผู้ประกอบการธุรกิจเข้ารับพัสดุจากผู้ส่งสินค้า

(๓.๓) ข้อมูลพนักงานผู้นำส่งสินค้าและผู้รับเงินโดยเรียกเก็บปลายทางจากผู้บริโภค ซึ่งเป็นผู้รับสินค้า เช่น ชื่อและนามสกุล หมายเลขโทรศัพท์มือถือ

(๓.๔) ชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

(๓.๕) ข้อมูลของผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้รับสินค้า ได้แก่ ชื่อและนามสกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ

(๓.๖) ข้อมูลของพัสดุ โดยให้ระบุรายละเอียดของสินค้าที่แสดงให้เห็นว่าเป็นสินค้าอะไร ได้แก่ ชื่อประเภท หรือชนิดของสินค้า ขนาด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือปริมาตร จำนวน สี ราคาสินค้า

(๓.๗) จำนวนเงินที่เรียกเก็บปลายทาง

(๓.๘) วัน เดือน ปี ที่ส่งมอบสินค้า

(๓.๙) กำหนดเวลาการถือเงินค่าสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจรับมาจากผู้บริโภคก่อนนำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า

(๓.๑๐) กำหนดเวลาที่ผู้บริโภคแจ้งขอคืนสินค้าและขอรับเงินคืนจากผู้ประกอบการธุรกิจ

(๔) ข้อความที่ผู้บริโภคมีสิทธิที่ปฏิเสธไม่รับสินค้า หรือมีสิทธิได้รับเงินค่าสินค้าคืน

(๔.๑) ในกรณีที่ผู้บริโภคได้รับสินค้าไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่สั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับสินค้าคืนจากผู้บริโภคกลับไปยังผู้ส่งสินค้า และคืนเงินให้แก่ผู้บริโภค

(๔.๒) ในกรณีที่ผู้บริโภคไม่ได้สั่งซื้อสินค้าแต่มีสินค้าไปส่งแล้วเรียกเก็บเงินปลายทาง หากผู้บริโภคมีการชำระค่าสินค้าแล้ว ถ้าภายหลังผู้บริโภคได้แจ้งทักท้วงว่าไม่ได้เป็นผู้สั่งซื้อสินค้า และผู้ประกอบการธุรกิจยังถือเงินที่ชำระค่าสินค้า ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับสินค้าคืนจากผู้บริโภคและคืนเงินให้กับผู้บริโภคทันที เว้นแต่ผู้ส่งสินค้าจะพิสูจน์ได้ว่าผู้บริโภคเป็นผู้สั่งซื้อ

(๔.๓) ในกรณีที่ผู้บริโภครับและเปิดดูสินค้าให้กระทำต่อหน้าผู้ประกอบการธุรกิจ โดยให้บันทึกภาพถ่ายหรือวิดีโอหรือเอกสารหลักฐานอย่างอื่นไว้เป็นหลักฐาน และเมื่อบุคคลทั้งสองดังกล่าวตรวจสอบสินค้าแล้วพบว่าสินค้านั้นไม่ตรงตามข้อ ๔ (๔.๑) หรือข้อ ๔ (๔.๒) ให้ผู้บริโภคปฏิเสธไม่รับสินค้านั้นได้

กรณีที่ผู้บริโภคไม่อยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบสภาพสินค้าในขณะที่รับสินค้า เมื่อได้ทำหลักฐานตามวรรคหนึ่งและส่งผลการตรวจสอบสินค้าที่ตนพบว่าไม่ตรงตามข้อ ๔ (๔.๑) หรือข้อ ๔ (๔.๒) ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจแล้ว ปรากฏว่าไม่ได้รับการโต้แย้งจากผู้ประกอบการธุรกิจภายในเวลาตามที่กำหนดในข้อ ๔ (๔.๔) ให้ผู้บริโภคมีสิทธิปฏิเสธไม่รับสินค้าและได้รับเงินค่าสินค้าคืน

(๔.๔) เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจเป็นผู้รับเงินที่ชำระค่าสินค้าจากผู้บริโภคแล้วให้ถือเงินไว้ก่อนเป็นเวลาห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริโภคได้รับมอบสินค้าและชำระเงินให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โดยผู้ประกอบการธุรกิจจะยังไม่นำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า และเมื่อพ้นกำหนดห้าวันนับแต่วันที่ได้รับชำระเงินจากผู้บริโภคแล้วปรากฏว่าผู้บริโภคไม่ได้มีการแจ้งขอเงินคืนดังนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า แต่ถ้าผู้บริโภคแจ้งเหตุที่ขอคืนสินค้าและขอเงินคืนต่อผู้ประกอบการธุรกิจภายในกำหนดเวลาห้าวันนั้น ว่าผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง และเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบสินค้าที่รับคืนมาจากผู้บริโภคแล้วก็ดี ถ้าปรากฏว่าสินค้านั้นเป็นไปตามเหตุที่ผู้บริโภคแจ้งมาจริง ดังนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจคืนเงินเต็มจำนวนที่ผู้บริโภคชำระทั้งหมดให้แก่ผู้บริโภคภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และส่งมอบสินค้านั้นคืนให้กับผู้ส่งสินค้า ทั้งนี้ หลักเกณฑ์นี้จะไม่นำไปใช้บังคับกับกรณีผู้บริโภคขอเงินคืนด้วยเหตุผลอื่นนอกจากเหตุดังกล่าวนี้

(๕) ลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงินและลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดทำหลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ และส่งมอบให้แก่ผู้บริโภคในทันทีที่ได้รับชำระค่าสินค้าจากผู้บริโภค หรือกรณีผู้บริโภคประสงค์จะรับหลักฐานการรับเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด

ข้อ ๖ กรณีการส่งมอบหลักฐานการรับเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดให้มีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจนตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด โดยจัดให้มีข้อความตามข้อ ๔ และข้อความต้องไม่มีลักษณะตามข้อ ๗

ข้อ ๗ หลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ ต้องไม่มีข้อความที่มีลักษณะหรือความหมายในลักษณะหรือทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ส่งสินค้า กรณีผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง

(๒) ข้อความที่กำหนดว่าห้ามไม่ให้ผู้บริโภคคืนสินค้ากรณีผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง

(๓) ข้อความที่กำหนดว่าห้ามไม่ให้ผู้บริโภคเปลี่ยนหรือคืนสินค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ

(๔) ข้อความที่กำหนดว่าผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ส่งสินค้าจะไม่คืนเงินที่ผู้บริโภคได้ชำระมาแล้วไม่ว่ากรณีใด ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ธสรณ์อัฑฒ์ ธนธิพันธ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

"บุหรี่ไฟฟ้า"

...ต้องทำลายปอดแบบพหุพา

นิโคตินเป็นสารที่ทำให้เสพติดการสูบบุหรี่

โพรไพลีนไกลคอล ทำให้เกิดการไอ

กลีเซอรีน เป็นสารเพิ่มความชื้นเมื่อผสมกับสารโพรไพลีนไกลคอลทำให้เกิดการไอ

สารประกอบที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย เช่น โลหะหนัก สารหนู Formaldehyde, Benzene

ไอระเหยของบุหรี่ไฟฟ้ามีขนาดอนุภาคที่เล็กทำให้เข้าไปในปอดส่วนลึกได้มากกว่า อนุภาคที่เล็กนี้จะจับเข้ากับเนื้อเยื่อปอดและดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดได้อย่างรวดเร็วและยากที่ร่างกายจะขับออกมาได้

ผู้สูบบุหรี่จะมีโทษและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ดังนี้
ผู้ขาย/ผู้ผลิต ผู้ส่งเข้าเช็ก มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี
หรือปรับไม่เกิน 6 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
"ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค"

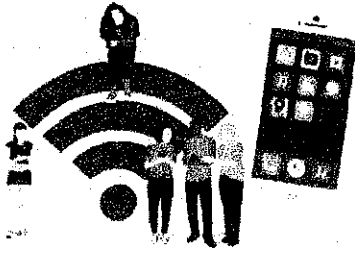

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและนิเทศาธิวิธีคุ้มครองผู้บริโภค

การให้บริการ "โทรศัพท์เคลื่อนที่"

เป็นธุรกิจควบคุมสัญญา

เมื่อการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีผู้ใช้บริการมากขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจ มักมีข้อจำกัดในสัญญา เช่น การตัดค่าใช้จ่ายอื่นเพิ่มเติมจากสัญญา เงื่อนไขการ ข้างจ่าย การตัดค่าบริการที่ไม่เป็นธรรม การคิดค่าธรรมเนียม ฯลฯ

ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา
พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติม)

สัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภค
ต้องมีข้อความภาษาไทย
ที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน
มีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร

ก่อนใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
ผู้บริโภคควรศึกษาเงื่อนไขและรายละเอียด
ก่อนลงนามในสัญญาให้ดี

หากพบผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ส่งมอบสัญญา
ที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญา
และแบบถูกต้องตามกฎหมาย
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
ปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

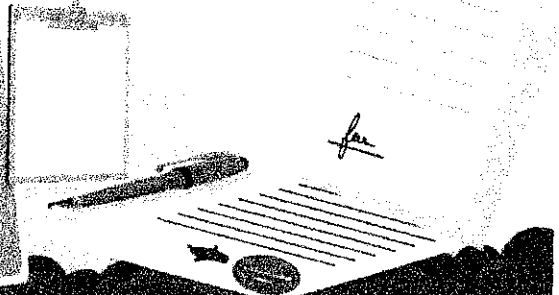
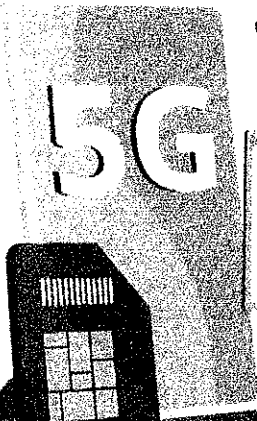
สแกน QR Code ดูประกาศ
ฉบับเต็มได้ที่

ประกาศ
ปี พ.ศ. 2543

ประกาศ
ฉบับ พ.ศ. 2545
(แก้ไขเพิ่มเติม)

11111

www.ocpb.go.th

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” หมายความว่า การให้บริการสื่อสารทางโทรศัพท์ที่ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้เป็นคำพูด เครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ เสียง หรือการอื่นใดที่สามารถสื่อความหมายได้โดยอาศัยคลื่นวิทยุ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการให้บริการวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจหรือเฉพาะกลุ่ม

“การประกอบธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” หมายความว่า การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคโดยมีค่าตอบแทน

“คำตอบแทน” หมายความว่า คำเช่าเลขหมาย คำใช้เลขหมายรายเดือน คำใช้บริการ คำใช้บริการพิเศษ คำขอเปิดใช้บริการใหม่ คำธรรมเนียม หรือคำใช้จ่ายอื่นใดที่ผู้ประกอบการกิจการกำหนดให้ผู้บริโภคชำระเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

ข้อ ๓ สัญญาที่ผู้ประกอบการกิจการทำกับผู้บริโภคต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจนมีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการกิจการต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราค่าประกันการใช้เลขหมาย คำตอบแทน และค่าเบี้ยปรับกรณีผิดนัดชำระคำตอบแทน แต่ไม่รวมถึงค่าบริการโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ และค่าบริการโทรศัพท์ข้ามแดนระหว่างประเทศ

อัตราค่าบริการโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามอัตราที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกาศกำหนด

อัตราค่าบริการโทรศัพท์ข้ามแดนระหว่างประเทศ ผู้ประกอบการกิจการต้องแจ้งอัตราค่าบริการเมื่อผู้บริโภคร้องขอ

(๒) ผู้ประกอบการกิจการต้องส่งใบแจ้งรายการการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน ก่อนวันครบกำหนดชำระ โดยใบแจ้งรายการต้องระบุรายละเอียดการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่างพื้นที่ ดังนี้

(ก) วัน เดือน ปี เวลาการใช้บริการ

(ข) จำนวนครั้งที่ใช้บริการ

(ค) เลขหมายโทรศัพท์ปลายทาง

(ง) รายละเอียดและการคิดคำตอบแทน

ผู้บริโภคมีสิทธิขอรับใบแจ้งรายการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในพื้นที่เดียวกัน ที่มีรายการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โดยแจ้งความประสงค์ ณ ศูนย์บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ประกอบธุรกิจเป็นหนังสือ หรือทางโทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสาร อื่นๆ หรือโดยวิธีการอื่นใด แต่จะขอรับใบแจ้งรายการการใช้บริการดังกล่าว ย้อนหลังได้ไม่เกินสามเดือน ในการนี้ผู้ประกอบธุรกิจต้องดำเนินการให้ภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เว้นแต่ในกรณีที่ต้องส่งใบแจ้งรายการนั้น ไปยังผู้บริโภคโดยทางไปรษณีย์ ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิเรียกค่าจัดส่งได้ตามความเป็นจริง

(๓) ผู้บริโภคมีสิทธิขอยกเลิกสัญญาการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เมื่อใดก็ได้

(๔) ผู้บริโภคมีสิทธิขอระงับการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราว ได้ไม่เกินหกเดือนโดยแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สามวัน หรือแจ้งโดยวิธีอื่นตามที่ระบุไว้ในสัญญา

(๕) ในกรณีที่ผู้บริโภคขอระงับการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราว ต้องมีข้อสัญญาดังนี้

(ก) ผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดให้มีการยกเว้น หรือ ลดอัตราค่าใช้เลขหมายรายเดือนในระหว่างระงับการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราวให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจต้องระบุไว้โดยชัดเจนในสัญญา

(ข) ผู้บริโภคไม่ต้องรับผิดชอบในภาระหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลัง จากการแจ้งขอระงับการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราวมีผล เว้นแต่ผู้ประกอบ ธุรกิจจะพิสูจน์ได้ว่าภาระหนี้ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการกระทำของผู้บริโภคเอง

(ค) เมื่อครบกำหนดการขอระงับการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราว ผู้ประกอบธุรกิจจะเปิดให้ผู้บริโภคใช้บริการทันที แต่หากในรอบเดือนถัดมา ผู้บริโภคไม่ได้ใช้บริการและไม่ชำระค่าใช้เลขหมายรายเดือน ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้

(ข) ผู้ประกอบธุรกิจต้องระบุเหตุแห่งการผิดสัญญาของผู้บริโภคที่ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิระงับการให้บริการชั่วคราว หรือยกเลิกการให้บริการ หรือหักเงินประกันการให้บริการไว้เป็นการเฉพาะด้วยตัวอักษรสีแดง หรือตัวดำ หรือตัวเอน ที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป

(๓) เมื่อมีเหตุที่ผู้ประกอบธุรกิจจะระงับการให้บริการชั่วคราว หรือยกเลิกการให้บริการ หรือหักเงินประกันการให้บริการ ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

- (ก) ผู้บริโภคถึงแก่ความตาย
- (ข) ผู้บริโภคใช้เอกสารปลอมในการขอใช้บริการ
- (ค) ผู้ประกอบธุรกิจพิสูจน์ได้ว่าเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริโภคนั้นถูกลักลอบนำไปใช้โดยมิชอบ

(๔) ผู้บริโภคได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เกินวงเงินที่ได้ตกลงไว้ในสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจ

(๕) ผู้ประกอบธุรกิจพิสูจน์ได้ว่าผู้บริโภคได้นำเอาเลขหมายของตนไปให้ผู้อื่นใช้เพื่อแสวงหารายได้โดยมุ่งหมายจะไม่ชำระค่าตอบแทน

(๖) เมื่อสัญญาให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เลิกกัน ผู้ประกอบธุรกิจต้องคืนเงินประกันการใช้เลขหมาย หรือในกรณีที่มีหนี้ค้างชำระต้องคืนเงินส่วนที่เหลือจากการหักหนี้ค้างชำระแก่ผู้บริโภค

ในการคืนเงินประกันการใช้เลขหมาย ให้ผู้ประกอบการธุรกิจคืนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้บริโภครวม เมื่อได้แสดงหลักฐานว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ใช้บริการหรือแก่ผู้รับมอบอำนาจจากผู้บริโภคภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(ก) สามสิบวันนับแต่วันเลิกสัญญา สำหรับผู้บริโภคทั่วไป

(ข) หกสิบวันนับแต่วันเลิกสัญญา สำหรับผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกใช้บริการโทรศัพท์ข้ามแดนระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ อาจคืนด้วยเงินสด หรือเช็ค หรือนำเข้าบัญชีเงินฝากของผู้บริโภค หรือตามที่ผู้บริโภคแจ้งความประสงค์

กรณีผู้ประกอบการธุรกิจไม่สามารถคืนเงินประกันการใช้เลขหมายให้แก่ผู้บริโภคได้ตามที่กำหนด ผู้ประกอบการธุรกิจตกลงชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าวในระหว่างเวลาผิดนัด แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้บริโภคที่จะเรียกค่าเสียหายอย่างอื่น

(๕) เมื่อผู้บริโภคได้แจ้งเหตุที่โทรศัพท์เคลื่อนที่สูญหายหรือถูกโจรกรรม ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทราบ ณ ศูนย์บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ประกอบการธุรกิจเป็นหนังสือหรือทางโทรศัพท์ หรือโดยเครื่องมือสื่อสารอย่างอื่น หรือโดยวิธีการอื่นใด ผู้ประกอบการธุรกิจต้องดำเนินการในทันทีที่ได้รับแจ้งเพื่อระงับการให้บริการโดยเร็วที่สุด และผู้บริโภคไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าตอบแทนที่เกิดขึ้นภายหลังการแจ้งดังกล่าว เว้นแต่ผู้ประกอบการธุรกิจจะพิสูจน์ได้ว่าภาระหนี้ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการกระทำของผู้บริโภคเอง

(๑๐) ผู้บริโภคจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการติดตามทวงถามอันเนื่องมาจากการผิดสัญญาของผู้บริโภค ตามที่ผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายไปจริงตามความจำเป็นและมีเหตุผลอันสมควร

(๑๑) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมข้อสัญญา เงื่อนไข ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดใดๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าตอบแทนเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้ประกอบธุรกิจต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบเป็นหนังสือ มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร ดังนี้

(ก) แจ้งให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า สามสิบวัน

(ข) ในกรณีเร่งด่วนแจ้งทางจดหมายหรือประกาศทางหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทยที่แพร่หลายในประเทศล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในการแจ้งโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์นั้นต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นลายลักษณ์อักษรซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

(ค) ความใน (ก) และ (ข) ไม่ใช้บังคับกับการเปลี่ยนแปลง อัตราค่าบริการโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ หรืออัตราค่าบริการโทรศัพท์ ข้ามแดนระหว่างประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงอัตราโดยกฎหมายกำหนดซึ่งมี ผลบังคับใช้ภายในกำหนดเวลาน้อยกว่าสามสิบวัน

(๑๒) ผู้ประกอบธุรกิจต้องส่งคำบอกกล่าวตาม (๗) หรือตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ โดยการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้แก่ผู้บริโภคตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในสัญญา หรือที่อยู่ที่ผู้บริโภคแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็น หนังสือครั้งล่าสุด

ข้อ ๔ สัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะ หรือมีความหมายทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิคิดเบี้ยปรับ
ในกรณีที่ผู้บริโภคนัดชำระค่าตอบแทน หรือหนี้อื่นใดเกินกว่าอัตราร้อยละสิบห้า
ต่อปี

(๒) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้น หรือจำกัดความรับผิดชอบที่เกิดจากการ
ผิดสัญญาของผู้ประกอบธุรกิจ

(๓) ข้อสัญญาที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถระงับการให้บริการทันที
ในกรณีที่ผู้บริโภคนัดชำระค่าใช้บริการน้อยกว่าสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

(๔) ข้อสัญญาที่ให้ผู้บริโภคต้องรับผิดชอบชำระค่าตอบแทนทั้งหมด
ที่เกิดจากการเรียกออกจากเลขหมายของผู้บริโภค โดยไม่ให้ผู้บริโภคยกเหตุใดๆ
มากล่าวอ้างปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบธุรกิจ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕ ข้อสัญญาตามข้อ ๓ (๕) ไม่ใช้บังคับจนกว่าจะครบกำหนด ๖๐ วัน
นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๓ (๕) แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เมื่อครบกำหนดการขอระงับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ชั่วคราว ผู้ประกอบธุรกิจจะเปิดให้ผู้บริโภคใช้บริการทันทีโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใดๆ ที่เกี่ยวกับการขอต่อบริการจากผู้บริโภค แต่หากในรอบเดือนถัดมาผู้บริโภคไม่ได้ใช้บริการและไม่ชำระค่าใช้เลขหมายรายเดือน ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (จ) ของข้อ ๓ (๗) แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๓

“(จ) ผู้บริโภคผิดนัดชำระค่าใช้บริการเกินกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ (๓) แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๔ (๓) ข้อสัญญาที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถระงับการให้บริการทันที ในกรณีผู้บริโภคผิดนัดชำระค่าใช้บริการน้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ”

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา